

Sygn. akt I C 1592/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Juszczyżyn

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Justyna Kochan - Rogoż

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko D. K.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego D. K. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 3.810,56 (trzy tysiące osiemset dziesięć 56/100) złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, nie więcej niż odsetki maksymalne za opóźnienie, od kwoty 3.470,42 złotych za okres od dnia 24 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 120,69 (sto dwadzieścia 69/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Paweł Juszczyżyn

Sygn. akt I C 1592/17 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) Bank (...) Akcyjna z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. K. na swoją rzecz kwoty 4.428,23 zł wraz z odsetkami umownymi wskazanymi w pozwie od kwoty 3.788,09 zł od dnia 27 listopada 2016 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota wynika z zawartej z pozwanym umowy kredytu na zakup towarów. Pozwany nie spłacił należności, wskutek czego bank wypowiedział pozwanemu umowę, stawiając całą wierzytelność w stan wymagalności.

Na dochodzoną pozwem kwotę składają się:

- 3788,09 zł tytułem niespłaconego kapitału;

- 340,14 zł tytułem odsetek umownych;

- 300 zł tytułem kosztów, opłat i prowizji.

Pozwany D. K. nie stawił się na rozprawie, nie złożył też odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20 stycznia 2016 r. pozwany zawarł z powodem umowę o kredyt na zakup towarów i usług, zgodnie z którą pozwanemu został udzielony kredyt w kwocie 4.099,42 zł, w tym 3.165,97 zł na sfinansowanie ceny towaru, 615,78 zł na sfinansowanie prowizji banku, 317,67 zł na sfinansowanie kosztów związanych z korzystaniem z ochrony ubezpieczeniowej.

Kredytobiorca miał dokonywać spłat w 24 ratach do 20 stycznia 2018 r.

W umowie kredytu nie wskazano sumy przekazanej ubezpieczycielowi tytułem składki ubezpieczenia. Kredytobiorcy nie wydano polisy ubezpieczeniowej.

W załączniku do umowy wskazano wysokość opłat windykacyjnych na rzecz powoda.

W związku z niespłacaniem rat kredytu powód wypowiedział umowę kredytu wiążącą go z powodem, przez co obowiązek zwrotu całej należności z tytułu kredytu stał się wymagalny.

(dowód: umowa k. 18 – 20, wypowiedzenie z dowodem doręczenia k. 23)

Sąd zważył, co następuje:

Na podstawie zebranego materiału dowodowego roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w części.

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, których prawdziwość nie budziła wątpliwości.

W niniejszej sprawie powód opierał swoje roszczenie na zapisach umowy łączącej go z pozwanym, na podstawie której pozwany zobowiązany był do zwrotu kwoty kredytu oraz całkowitych jego kosztów, z uwzględnieniem odsetek, kosztów windykacyjnych oraz składki ubezpieczeniowej.

Odpowiedzialność pozwanego względem powoda wynika z art. 3 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim, z dnia 12 maja 2011 r. (Dz.U.2011.126.715), w której przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi, w zw. z art. 69 ust. 1 Prawa bankowego, zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Z uwzględnieniem zastrzeżeń wynikających z przepisów wyżej wskazanych ustawy strony mogą, zgodnie z brzmieniem art. 353¹ k.c., ułożyć stosunek prawny według swojego uznania.

Ustalając, że pozwany nie zwrócił kwoty wynikającej z umowy kredytu, obowiązek jego zwrotu nie budzi wątpliwości co do zasady.

Jak wynika z przepisu art. 5 pkt 8 ustawy o kredycie konsumenckim, całkowita kwota do zapłaty przez konsumenta stanowi sumę całkowitego kosztu kredytu i całkowitej kwoty kredytu. Z kolei w pkt 6 tego artykułu wskazano, że całkowity koszt kredytu to wszelkie koszty, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt, w szczególności: odsetki, opłaty, prowizje, podatki i marże jeżeli są znane kredytodawcy oraz koszty usług dodatkowych

w przypadku gdy ich poniesienie jest niezbędne do uzyskania kredytu, z wyjątkiem kosztów opłat notarialnych ponoszonych przez konsumenta.

Uwzględniając przedstawione okoliczności, obowiązek zwrotu przez pozwanego kwoty kredytu, wynikający wprost z przepisu art. 69 ust. 1 Prawa bankowego, nie budzi zastrzeżeń co do zasady.

Przy zawarciu wskazanej w części faktograficznej umowy powód zajmował dominującą pozycję względem pozwanego i na tej podstawie zawarł z pozwanym umowę zawierającą obowiązek poniesienia zryczałtowanych kosztów, prowizji i opłat windykacyjnych oraz umowę ubezpieczenia na życie.

Sąd uznał, że w niniejszej sprawie, w zakresie zawarcia umowy ubezpieczenia, bez potwierdzenia odprowadzenia składki w wysokości 317,67 zł umowa jest nieważna. Tak ustalona przez powoda opłata, bez wykazania, że faktycznie pozwany został objęty ochroną ubezpieczeniową określonego ubezpieczyciela jednoznacznie jawi się jako nienależna próba nałożenia na konsumenta dodatkowych obciążeń przy pożyczkach, co z kolei nie jest dozwolone w świetle ustawy o kredycie konsumenckim i narusza właśnie wspomniane zasady współżycia społecznego.

W treści umowy nie wskazano dokładnie zdarzenia ubezpieczeniowego. Dla skuteczności umowy winno ono być szczegółowo wskazane, a pozwanemu należałoby wydać polisę ubezpieczeniową. Skoro zatem brak szczegółowych wiadomości co do treści ewentualnie zawartej umowy ubezpieczenia uznać należało, że wskazana opłata (317,67 zł) stanowiła dodatkowe, nieuzasadnione koszty, stanowiąc obejście przepisów o odsetkach, a tym samym, na zasadzie art. 58 § 3 k.c. postanowienia umowne w tym zakresie były nieważne.

Podobnie Sąd uznał w wypadku kosztów, prowizji i opłat windykacyjnych, których powód dochodził w kwocie 300 zł na podstawie Tabeli Opłat i Prowizji. W jej treści przewidziano poszczególne opłaty za dokonanie poszczególnych czynności. Powód nie przedstawił faktycznie poniesionych kosztów ze wskazanych w tej tabeli tytułu. Wskazane postanowienie w przedmiocie zryczałtowanych kosztów windykacyjnych stanowi zaś niedozwoloną klauzulę umowną i jako takie nie wiąże żadnej ze stron umowy. Podobnie wypowiedział się Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 27 kwietnia 2012r., wydanym w sprawie XVII Amc 5533/11 (...), gdzie uznał za niedozwoloną i zakazał stosowania klauzuli wzorca umowy o treści „za pisemne wezwanie pobiera się zryczałtowaną opłatę w kwocie 20 zł”.

Z tego względu roszczenie powoda co do kwoty 300 zł zostało oddalone. Zdaniem Sądu koszty, opłaty i prowizje naliczone przez powoda nie znalazły odzwierciedlenia w podjętych przez niego działaniach. Zastosowanie takich opłat stanowi zatem próbę obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych a żądanie pozwu w tym zakresie podlega oddaleniu. Powód prowadzący działalność gospodarczą w zakresie udzielania kredytów winien kwalifikować koszty dochodzenia roszczeń jako zwykle koszty własnej działalności, bez ich przerzucania na konsumenta.

Sumując całą kwotę kredytu zasądzeniu podlegała kwota 3.810,56 zł (4.428,23 zł – 317,67 zł – 300 zł), w tym kwota kapitału 3.470,42 zł, od której należało zasądzić dochodzone odsetki umowne (pkt I wyroku).

Sąd uznał jednocześnie, że nawet w sytuacji poniesienia określonych kosztów windykacyjnych przez powoda, znalazły one pokrycie w pozostałej kwocie odsetek umownych od kwoty składki ubezpieczeniowej, w zakresie, w jakim Sąd powództwa nie oddalił.

W pozostałym zakresie, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu, powództwo podlegało oddaleniu (pkt II wyroku).

O kosztach procesu zaś orzeczono w oparciu o przepis art. 100 zd. 2 k.p.c., albowiem powództwo oddalone zostało jedynie w nieznacznym jego zakresie (pkt III wyroku).

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności (pkt IV wyroku).

Z tych powodów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

/-/ SSR Paweł Juszczyżyn